

[H. P. Jensen.]

saa stærkt, at Forstaaelsen og Lovgivningen paa dette Omraade neppe har fulgt rigtig med.

De Ændringer, der her foreslaas til den gældende Motorlov, kan jeg i det store og hele tiltræde. Nogle af de vigtigste Bestemmelser er endog saa paakrævede, f. Eks. at Kørelærere skal være mindst 25 Aar, og at der ogsaa skal være Kørelærere for Motorcyklister. Jeg havde nær sagt: disse Motorcykler kunde man betegne som Uhyrer, der er til stor Gene omkring i Byerne. Det er blevet Kutyme, at Mekaniklæringerne faar Motorcykler paa Afbetaling; Mesteren holder lidt tilbage af den lille Løn hver Uge, og saa kører den unge Mand rundt. Han skal have noget til Gengæld for, at han ikke har ret mange Penge, og saa inviterer han Skatten med og faar hende op i Skattekammeret, og saa futter og knalder de rundt gennem Byens Gader til stor Gene for Befolkningen. Her synes jeg, der trænges til endnu skrapere Bestemmelser, fordi det ofte er en Slags Øvelseskørsel og endnu oftere en Slags Væddekørsel, der foregaar i Gaderne.

§ 24 er den saakaldte Beruserparagraf. Ogsaa den har faaet en meget strengere Formulering. Det er særlig fremhævet, at baade Beværteren og hans Stedfortræder paa et Værtshus har Pligt til at paase, at berusede Personer ikke kører Bil. Det er vistnok rigtigt, at det staar i Loven, men jeg har dog den Opfattelse, at det i mange Tilfælde vil være svært at paavise, at disse Mennesker virkelig har haft Lejlighed til at forhindre saadan Kørsel. I samme Paragraf bestemmes det, at Motorkørere ikke maa være overanstrengt, og det fastslaas, at Kommunalbestyrelserne og Amsraadene kan fastsætte Grænser for Arbejdstiden, saa at man har Garanti for, at disse Folk ikke bliver overtrætte, naar de skal føre Motorkøretøj, ikke blot af Hensyn til de paagældende selv, men særlig af Hensyn til alle andre vejfarende.

Hastighedsgrænserne er ogsaa sat lidt op. Dette Spørgsmaal har altid været stærkt diskuteret, og mange mener, at det vilde være bedst helt at blive fri for disse Bestemmelser. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at det er godt at have nogen Maksimumsgrænse, saa at Folk ikke kan fare alt for stærkt afsted. De, der er værst til at køre, er egentlig Chauffører med Lastbil. Jeg har set dem fare frem paa Landet fra de forskellige sydlige Byer, fuldt belastede og med en Kørehastighed, der var saa stor, at de kørte udenom mange Personbiler. En saadan Kørsel skulde selvfølgelig ikke være til-

ladt. Der er da ogsaa nu sat Maksimumsgrænser; de er sat en Kende op, men hvis man overholder dem, tror jeg, man er inde paa det rigtige. Hvis der køres fornuftigt, er Grænsen saaledes, at den baade kan overholdes og være til Gavn for den almindelige Færdsel.

En af de Ændringer, jeg hilser med Glæde, angaar Udlejning af Biler; næst efter Motorcykler er min Uvillie vendt imod disse Lejebiler. De lejes særlig om Søndagen og som Regel af unge Mennesker, tre-fire Stykker, der skal ud og more sig. Ofte ender de i Grøften, og det er endda ikke det værste, men de spreder Skræk og Elendighed rundt omkring sig, idet de farer saadan frem, at mange andre Mennesker bliver ramt af deres vilde Færd.

Endelig skal jeg nævne, at Straffebestemmelserne er blevet noget skærpet; men det betyder jo ikke noget for dem, der ikke forbryder sig mod Loven, og de, der forbryder sig, maa selvfølgelig være klar til at tage den Straf, der følger af deres Gerninger.

Rent personlig kunde jeg dog have tænkt mig visse andre Ændringer i Motorloven, men af Hensyn til den lange og indgaaende Behandling i det andet høje Ting skal jeg anbefale Vedtagelse, idet mit Parti ønsker Sagen fremmet og ønsker Forslagene ophøjet til Lov snarest belejligt.

Laursen: Jeg skal begynde med at sige, at Lovforslagene efter min Mening foreligger i en heldig Affattelse, i alt Fald som Forhandlingsgrundlag, idet de Ændringer, der er gennemført, gennemgaaende er til det bedre. Der er dog Bestemmelser, som tiltaler mig mindre, og enkelte, der slet ikke tiltaler mig, og som jeg derfor maa gaa imod. Jeg skal nøjes med at omtale de relativt ret faa Bestemmelser, der har særlig Interesse, og som eventuelt maa ændres.

Den første, jeg da nævner, er Færdselslovforslagets § 4, der omhandler Færdselstavler eller Varselstavler. Færdselstavlerne, der altsaa skal varsle de kørende, gør deres store Nytte, men alt kan jo overdrives, og paa dette Omraade sker der somme Tider Overdrivelser. Jeg tænker her paa Opsætningen af Varselstavler ved Overskæringer af Mergelbaner eller lignende Baner, som kun benyttes en Maaned eller maaske to om Aaret. Naar der staar en saadan Varselstavle, og den staar der hele Tiden, vil stedkendte Folk negligere den, da de regner med, at denne Bane ikke benyttes; den behøver de ikke at tage Hensyn til. Derfor kan der ske Ulykker en skønne Dag, naar Toget er